

Sygn. akt II CO 69/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 lipca 2018 r.

w sprawie ze skargi A. T.

o wznowienie postępowania w sprawie I C (...) Sądu Rejonowego

w Z. z powództwa A. T.

przeciwko G. Z.

o zapłatę, zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 1990 r.,

sygn. akt III CRN 166/90.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

A. T. jako powód w sprawie I C (...), wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 1990 r., sygn. akt III CRN 166/90, wydanym na skutek rewizji nadzwyczajnej Ministra Sprawiedliwości od wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 30 czerwca 1989 r., mocą którego Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo. Skarżący jako podstawę wznowienia wskazał brak należytej reprezentacji skutkującej nieważnością postępowania.

Skarga o wznowienie postępowania została przez powoda złożona osobiście, a jego wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu okazał się bezskuteczny

wobec nie złożenia, mimo prawidłowo doręzonego wezwania, oświadczenia i dokumentów pozwalających ocenić jego sytuację materialną (art. 117¹ § 1 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zważywszy, że sądem właściwym do wznowienia postępowania byłby Sąd Najwyższy, przypomnieć należy, że przepis art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym przewiduje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wymaganie to obowiązuje w każdym postępowaniu, co oznacza, że obowiązuje również w postępowaniu wywołanym skargą o wznowienie, do której rozpoznania właściwy jest Sąd Najwyższy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2014 r., I Co 7/14., nie publ.) Biorąc pod uwagę, że skarga o wznowienie postępowania została sporządzona i wniesiona osobiście przez skarżącego, a więc z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c., a taka jej wadliwość czyni ją niedopuszczalną, skargę tę na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. należało odrzucić, co Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw